

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Qui nunc gemino, aut semiferino, alitérue monstroso sunt corpore, siue boni, siue mali, quomodo sint resurrecturi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

922 Cap. LXIII. *Monstra in caelo nulla, in inferno multa futura, est; aut ideò, quia parum; aut ideò quia nimium. Proinde nulla erit deformitas, quam facit incongruentia partium; ubi & quae praeva sunt, corrigentur; & quod minus est, quam decet, unde Creator novit, inde supplebitur: & quod plus est, quam decet, materia servata integritate, detrahetur. Coloris porrò suavitatis quanta erit, ubi iusti fulgebunt sicut sol in regno Patris sui? Benè igitur sperent boni; bene sperent parvi, quia nullus in caelo erit Ioannellus; benè sperent pallidi, & pallida, quia roseum colorem acquirant ibi, ubi omnia florebunt. Benè sperent macilenti, quia ibi, non erunt extenuati. Benè pingues, quia ibi, ubi iusti fulgebunt sicut sol, (nam de his hîc agit S. Pater) nullus aqualiculus propenso se quipede extabit; pro flamma Avernali serviet adeps impiorum.*

VI.

S. Bonavent.
l. 4. dist. 44.

Atq; ut curiosis omnino satisfiat, libet apponere, quae D. Bonaventura, in eundem D. Augustini locum scite apposuit, ut, inter monstra, discrimen faceret: *In aliquibus, inquit, membra gemina sunt. Ea verò vel principalia sunt membra, vel minus precipua. Si precipua membra gemina sunt, dua etiam ibi anima, atque ita duo corpora seiuncta resurgent. Sin bina, aut plura, qua tamen principatum in corpore non obtinent, unum corpus est, & unum resurget. In Hermaphroditis, quoniam utraq; pars par esse in uno non posset, eo sexu resurget, qui in eo dominatur. Monstrum verò aliquando homo, partim bestia: tum si principales partes hominis sunt, animamq; & vitam habuerunt, resuscitantur, ut homo; secus, si bestiam representet. Quid ergo vult conqueri homo monstruosus? aut enim est monstruosus ad salutem; & tum nihil eius resurrectioni obstabit monstruositas; sed erit ad breve tempus deformis, ut aeternum sicut sol fulgeat: aut ita vivit, ut in ignem inextinguibilem sit projiciendus; & tum titioni nihil forma sua proderit; benè quadrabit deformitas longè maiore deformitate cooperienda, & aspicientibus alijs quoque tormentum allatura. Ut enim in caelo, sensus oculorum iucundissimo Christi, Matris eius, & ceterorum beatorum hominum aspectu mirificè delectabitur; ita impudici damnatorum ac lascivi oculi, metuendis monstris intuentis, identidem terribilem in modum cruciantur. Monstra autem erunt, si non homines;*

homines, saltem dæmones. Et dæmones quidem omnis generis formam expriment, in varias se belluas transuertendo, atque in eas præcipuè, quarum quisque maximum sensurus est horrorem. Itaque inter tigrides & leones, inter angues & dracones æternùm degent damnati. Qui si non erunt partim nani, partim gigantes, partim Æthiopes, partim gibbosi &c: tamen certè ipsi, heu, quibus oculis, qua fronte, quanto oris hiatu, qua totiùs corporis contorsione, fuliginè, atque, lamentabuntur! Quanquam mihi valde verosimile videtur, sicut S. Damasceno restitutæ manus purpurei filii instar cicatrix mansit in hac vita, & sicut ipsi Christo redituro quinque velut carbunculi vulnerum quendam decorem conciliarunt; ita in diuersum damnatis quasdam notas maculasq; huius vitæ, ad hæsuras, eosq; etiam vitiorum suorum fructus, inter reliqua spectra, in corpore quoque seruaturos. Itaque in duellis quidem interemti suarum plagarum signa; lilijs iniusti, suæ castitatis stigmata; lue Gallica exesti, carcinomata; vino & comotationibus incensi, cypreum Venerisq; floribus foedatum vultum, alij alia retinebunt. In celo autem nullus parens de filio monstroso erubescet; nulla mater de filia Æthiopissa accusabitur; nullus Miphiboseth claudicabit. Omnia erunt pulchra; omnes formosi; omnes perfecti: nullus infans, nullus sapientia puer, nullus cana ætate, sed reuerentia & auctoritate senex; omnes in matura, florida, & perfecta ætate Christo pares erunt.

Atque hoc est, quod Apostolus Ephesios monet, & cum illis nos omnes, qui fortasse aliquo corporis defectu laboramus, ne deiciamur, sed vt cum patientia expectemus, donec occurramus omnes in unitatem fidei, & agnitionis Filij Dei, in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi. Vbi tria docentur, staturæ scilicet, membrorum, & ætatis perfectio. Hac enim omnia ad *virum perfectum* pertinent. Estq; idem *ætas plenitudinis*, quod ætas plena, adulescentia, virilis. Quamuis autem *ætas* hic propriè accipi possit, metonymicè tamen potius ab authoribus accipi solet, pro vigore & statura, quam ætas secum affert, & quæ in virili ætate esse consuevit. Igitur,

Aaaaaa 2

Sancti

2. Reg. 4. 4.

2. Reg. 4. 4.

VII.

Ephes. 4. 13.

Vide S. Augustin. lib. 22. de ciuit. c. 15. & seqq.